

לפרשת כי תשא – תשע"ד

השתמש בכשרונותיך לעבודת ה'

אלחי פרישטיק

בפרשתנו, הקב"ה ממנה אנשי אומנות ומלאכה נבחרים על מנת לתכנן ולהקים את המשכן:
"ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה". הקב"ה מוסיף שלא סתם הוא נבחר
אלא "ואמלא אותו רוח אלוקים בחוכמה והתבונה ובדעת ובכל מלאכה". מכאן עולה שהקב"ה
בחר בו באופן רנדומלי, מילא בו חוכמה ואז מינה אותו לעבודה. ואז נשאלת השאלה: במה
הוא מיוחד שנבחר, וכמה מה שאר "חכמי לב" מיוחדים שנבחרו משאר העם?

ניתן להבין קצת את העניין מדבריו של אונקלוס ואור החיים הקדוש.
אונקלוס תרגם את המילים "ואמלא אותו" ל"ואשלמית עמיה". כלומר: השלמה. לא הפחתי בו
דבר שלא היה לו, רק השלמתי לו את הרוח החסרה.
וכן כותב אור החיים הקדוש: "ובזה יבוא נכון אומרו ואמלא בתוספות וא"ו, לומר מלבד
זו(=שקיימת בו) אני מוסיף בו מלאי מהחכמה, ואמרו "בחוכמה" ולא אמר "חוכמה". ואולי
שיכווין ע"פ דבריהם ז"ל בפסוק "יהב חכמתא לחכימין" – שאין הקב"ה נותן חוכמה אלא למי
שיש בו חוכמה וכו', הוא אומר ואמלא וג'ו בחוכמה שיש בו אוסיף למלאותו יותר, וכן בתבונה
וגו"

מדברי אונקלוס ואור החיים עולה בבירור, כי בצלאל ושאר חכמי הלב כמו אהליאב בן
אחיסמך לא היו שווים לשאר העם מכתחילה. הם היו מוכשרים מלידה, והקב"ה רק מילא
אותו כדי שביצוע המלאכה יהיה מושלם, הקב"ה ניתב את כשרונותיהם המיוחדים לצורך
עבודת ה'. ההבנה שהם נבחרו בגלל הכוחות שהיו טמונים בהם(שכמובן גם הם
מהקב"ה) ובגלל זה נבחרו מורידה לנו מסר: עלינו להשתמש בכשרונותינו כדי לעבוד אותו.
לא סתם ניתן לנו כשרון זה או אחר. הרבה חושבים שהכשרון היחיד שצריך להיות בעבודת
ה' היא רוחב הדעת והפלפול לצורך לימוד התורה. זה אומנם הדבר המרכזי והחשוב, אך לא
היחיד. מעבר ללימוד הבסיסי שמחויב כל אחד, יש עניין בלתת משהו ייחודי מעצמך, וזה לא
תמיד כשרון לימוד. כמו שהחסידות דוגלת, ניתן לעבוד את ה' בכל דבר אם תכוון אותו
למעלה- קל וחומר את הכשרונות שלך שהם חלק בלתי נפרד מעצמך. אצל כל אחד ואחת
מאיתנו קיימת הדרישה להשתמש בכוחות האישיים והמיוחדים שלנו לעבודה זו, כי לא סתם
ניתנו דווקא לנו.